

[Ole Henriksen]

Vi har fået sat tempoet gevaldigt op blandt personalegrupperne i baglandet, men rigtigt nok også hos postbudene. De synlige medarbejdere for kunderne, både dem på postkontoret og dem, der er ude med brevene, er der kommet et gevaldigt pres på. Det betyder jo, at moderniseringsplanen, alt dette om decentralisering og selvstyre og alle disse mange pæne ting, som man sagde i 1983, nu skal til at virke til glæde for medarbejderne og kunderne. Men moderniseringsplanen har stort set handlet om, at den magt, som man forskyder fra Generaldirektoratet til de enkelte tjenester, nu bare lægges ned i et andet magtcenter. Dermed gennemfører man altså styringen via disse nye magtcentre.

Vi har altså fået en decentralisering, som godt nok har spredt magten, men som faktisk betyder, at de ansatte ikke har fået nogen større indflydelse på, hvorledes man får det til at fungere bedst muligt, sådan at alle parter, både borgere og det ansatte personale, kan være der.

Tager man nogle konkrete tilfælde fra de steder, hvor man kører de såkaldte UPS-seminarer, starter det med, at det er ledelsen, der sætter sig sammen og spørger: Hvad kan vi nu gøre her vedrørende vores budgetter? Hvordan kan vi nu rationalisere bedst muligt? Denne ledelse kommer så på et eller andet tidspunkt og meddeler personalet skriftligt eller mundtligt, at den har en plan, og at den gerne vil gennemføre den. Derefter holder man et eller to møder eller seminarer, hvor man kan komme med indvendinger mod planen og flytte et par kommaer osv. Det betyder, at der ikke flyttes andet end kommaer i de planer. Det vil sige, at man får en medarbejderstab, som er aldeles utilfreds med forholdene, fordi den ikke har haft den nødvendige indflydelse. Efter at man har haft disse samråd med personalet, sættes planen i kraft, sådan som den er udarbejdet af ledelsen.

Det er stort set resultaterne af disse decentraliseringsmanøvrer og rationaliseringer, som foretages både på posthuse, på jernbaneposten og på terminalen osv.

Man måler det hele op nu, som jeg sagde i mit første indlæg, med stopure, delt op i hundredele af sekunder, fordi 1 sekund i sig selv er for langt. Så laver man selvstyrende grupper eller har planer om at lave dem. Hvis der mangler personale i en selvstyrende gruppe, betyder det simpelt hen, at kollegerne skal træde til enten i form af overarbejde eller i form af, at man skal arbejde hurtigere, end godt er.

Denne metode med selvstyrende grupper har man dyrket i Amerika i mange år, og det ligner meget hele den private sektor. Man kan vel sige, at meget af det, man i dag oplever i den offentlige sektor, faktisk er hele det private erhvervslivs kultur, som vi havde den i 1960'erne og 1970'erne. Det er den rationaliseringskurs, som man for længst har forladt inden for det private erhvervsliv, hvor man måske er kommet endnu længere på visse områder ved samarbejde, end man er kommet inden for den offentlige sektor. Skal man komme videre, skal man have et tilfreds personale og tilfredse kunder osv., bliver man også nødt til at gå helt i bund med disse former for rationaliseringer. Det giver i øvrigt også nogle gevaldige mængder overarbejdstimer inden for hele sektoren.

Ministeren var inde på så mange ting. Jeg er ked af, at jeg ikke har fået ministerens svar på forhånd, så jeg kunne have kigget det lidt igennem og have forberedt et lidt bedre indlæg på de enkelte områder. Nu er det svært, fordi det er en stor og blandet landhandel. Men jeg kan sige, at for det almene miljø i samfundet er det da en uheldig udvikling, at man nedlægger flere og flere af bureaujtjenesterne og efterhånden går over til at købe flere og flere lastbiler, som kører langs jernbaneskinneerne rundt omkring i landet og afleverer post. Der må kunne findes mere rimelige ordninger, så vi får det meste af transporten op på skinner, frem for at vi skal have den på gummihjul. Det er altså både dyrt og meget miljøbelastende.

Nu lyser lampen, og jeg kan ikke nå at komme videre, men jeg agter at træde ind med passende mellemrum, hvor jeg synes, at der kommer nogle ting ind, som helt åbenbart er store misforståelser. Jeg vil sige om giro – hvis jeg lige må gøre det færdigt – at vi i SF synes, at det er en god idé, hvis vi engang får en girobank, der kommer til at fungere i sund konkurrence med de private banker. Det betyder altså, at hvis giro skal blive attraktiv, skal det altså ikke være sådan, at man på et tidspunkt sælger ud og så privatiserer hele girosektoren.

Helge Mortensen (S):

Vi har i Socialdemokratiet søgt lidt efter årsagen til denne debat. Vi fik her fra forespørgeren en vis forklaring: Det var for at tage temperaturen på moderniseringen og andre ting i Post- og Telegrafvæsenet. Efter den redegørel-